

Prima hasič

Nela Bochníčková

Hasiči jsou hrdinové, vsází vlastní život, jen aby zachránili ostatní. Proto, až vyrostu, se chci stát hasičkou.

Zachraňovat lidi a pomáhat jim by mě bavilo, je to super práce. Jezdit k požárům a bouračkám, kde čeká plno nebezpečí. Pohodlně se usad'te, zavřete oči a pojed'te se mnou na výjezd.

V kanceláři začal zvonit telefon: „Hasičský záchranný sbor Pardubického kraje, přejete si?“ řekla jsem. Na druhé straně telefonu byla stará žena, která křičela o pomoc. V pozadí jsem slyšela praskání ohně. Zavolala jsem celý sbor a jeli jsme na místo, které nám žena uvedla. Čekala nás cesta do vedlejší vesnice.

Když jsme tam dorazili, viděli jsme, jak hoří velká stará vila, která tu stála hodně dlouho. Plameny šlehalý z vily, jako by se chtěly dotknout nebe. Rychle jsme natáhli hadici a začali hasit. Najednou slyším hlas ženy, která nám volala. Ozýval se z domu. Tři z nás se vydali dovnitř. Oheň byl všude kolem. Jeden z nás zavolal: „Je tu někdo?“ O kus dál jsem zahlédla starou ženu, která ležela na zemi. Kluci se vydali prozkoumat zbytek domu a já jsem pospíchala k ženě. „Už jsem u vás, nebojte, dostanu vás odsud.“ Zvedla jsem ženu a vyvedla ji ven. Nikdo jiný v domě nezůstal, všichni vyšli z vily včas.

Naštěstí se nikomu nic nestalo. Venku si ženu přebrala záchranná služba. Lékaři zjistili, že se jí nic vážnějšího nestalo. My jsme mezitím dohasili vilu, i když z ní moc nezbylo.

Riskovali jsme život, aby se nikomu nic nestalo. Prožili jste to s námi? Co dokáže dětská fantazie, vid'te?